

**Katedra filozofie FFUP
Hodnocení magisterské DP**

Jméno studenta	Roman Kuca					
Název práce	Vztah filosofie, architektury a výtvarného umění na příkladu stavby katedrály v Saint-Denis ve 12. století					
Hodnotil	jméno			datum		
Vedoucí práce	Tomáš Nejeschleba			14. 1. 2013		
Stupeň hodnocení (označte „X“)	A = 1	B = 1,5	C = 2	D = 2,5	E = 3	F = 4
		X				

Podrobné hodnocení práce

Hodnocení (+)	Stupnice					Hodnocení (-)
	1	2	3	4	5	
1. Probíhaly pravidelné konzultace			X			1. Konzultace neproběhly
2. Znalost literatury k tématu	X					2. Neznalost literatury k tématu
3. Dostatečný počet použitých relevantních zdrojů		X				3. Nedostatečný počet relevantních zdrojů
4. Dostatečný počet odkazů		X				4. Nedostatečný počet odkazů
5. Dobrá struktura práce a formální správnost	X					5. Špatná struktura práce a formální nesprávnost
6. Dobrá logická výstavba textu	X					6. Špatná logická výstavba textu
7. Dobrý úvod	X					7. Nedostatečný úvod
8. Kriticky hodnotí zdroje	X					8. Nehodnotí použité zdroje
9. Obsahuje analýzu problému	X					9. Nevykazuje analytické schopnosti
10. Zřetelná metodologie	X					10. Bez metodologického ukotvení
11. Ucelený závěr	X					11. Nedostatečný závěr
12. Správně vedený vědecký aparát	X					12. Nesprávně vedený vědecký aparát
13. Kvalitní jazykové podání (stylistika a gramatika)		X				13. Špatné jazykové podání
14. Přílohy (nepovinné)						

Práce byla zkontrolována v systému **STAG theses.cz** proti plagiátorství se závěrem:

práce není plagiát.

Slovní hodnocení:

Roman Kuca ve své magisterské diplomové práci úzce navazuje na svou práci bakalářskou, jejímž tématem bylo „Filosofické pozadí renesance 12. století ve vztahu k architektuře a výzdobě gotické katedrály“. Nyní se úzce zaměřuje na postavu Sugeru ze St. Denis, tedy na téma, které v české medievalistice v posledních letech otevřela dr. Iva Adámková svým překladem Sugerových spisů v publikaci *Suger, Spisy o Saint-Denis*, Praha 2006. Oproti víceméně kunsthistorické či filologické problematice, jíž se věnuje dr. Adámková, je však jeho tématem především filosofické pozadí jak Sugerových spisů tak vlastní architektonické přestavby katedrály v St. Denis.

Filosofická analýza je uvozena kapitolami „Opatství Saint-Denis“ a „Suger, opat ze Saint-Denis“, v nichž je problematika zasazena do historického kontextu. Tento ryze historický úvod, ač

Katedra filozofie FFUP **Hodnocení magisterské DP**

může být na první pohled považován ve filosofické práci jako nadbytečný, je v případě tématu nutný, neboť právě filosofickým interpretacím celé problematiky je v moderní literatuře vytykán především ahistorický přístup. To se v prvé řadě týká klíčového výkladu tématu, který představuje stať Erwina Panofského „Suger, opat ze Saint-Denis“ a který v druhé polovině 20. století vyvolal rozsáhlý interpretační spor. Zcela legitimně proto Roman Kucsa centrální část své diplomové práce věnuje zevrubné analýze právě této stati a celého následujícího interpretačního sporu. Zachycuje všechny zásadní interpretační pozice, jež Panofského stať vyvolala, jednotlivé přístupy systematicky rozlišuje a zařazuje do interpretačních skupin a zároveň poukazuje na jejich slabé i silné stránky. (Poznámka in margine: kam by R. Kucsa ve své klasifikaci zařadil výklad Ivy Adámkové?) Kapitoly „Erwin Panofsky a klasická interpretace Saint-Denis“ a „Kritika a revize klasické interpretace“ považují z celé magisterské diplomové práce Romana Kucsu za nejpřínosnější. Diplomant v nich prokazuje jak hlubokou znalost zásadní sekundární literatury k tématu, která je navíc dostupná víceméně pouze v cizích jazycích, tak schopnost jejich kritické analýzy. Obojí se zúročuje v primárně filosofických kapitolách práce, jak v kapitole nazvané „Intermezzo“, v níž se autor věnuje metafyzice světla a filosofickému systému Dionýsia Areopagity, jež má vytvářet filosofické pozadí jak Sugerových aktivit tak vlastní přestavby katedrály St. Denis (toto metodologické rozlišení dvou rovin filosofické interpretace tématu shledávám za velmi přínosné a za bod, který opět poukazuje na vyzrálou schopnost Kucsova analytického myšlení), tak v kapitole „Filosofie gotické architektury?“, která v diplomové práci plní úlohu závěru.

K práci bych si dovilil následující připomínky, které považuji za podnět k diskusi u obhajoby. Jak již jsem uvedl, velmi oceňuji Kucsovu schopnost orientace v houštině sekundární literatury k tématu a v její kritické a metodické analýze. Ukazuje se, že Panofského filosofická interpretace vskutku vykazuje mnohé nedostatky, nicméně Roman Kucsa možná až příliš rychle přitakává Markschesově výkladu, který má pro filosofický význam celé problematiky zdrcující následky, jakkoli Kucsa závěr celé práce prezentuje ve formě otázky. Kde přesně po dekonstruktivistické kritice zůstává prostor pro kladení otázky po „filosofickém základu architektury“ (str. 65)? Když Kucsa spolu s P. Kidsonem označuje Sugera za „zředeného platonika“ (str. 63), jak mám rozumět větu „Je si minimálně vědom ontologické role světla a jeho anagogické funkce.“ (tamtéž a dále str. 38)? Znamená to, že si je Suger tohoto vědom „přinejmenším“ nebo „velmi málo“? Z toho, že v Sugerových textech je filosofie velmi málo zastoupená, totiž ještě nevyplývá, že se nespolutopí na vytváření jejich kontextu. Podobně, když I. Adámková uzavírá, jak R. Kucsa cituje, že Sugerova stavební opatření „nemají pouze samoučelnou estetickou funkci“ (str. 57), neznamená to ještě, že ji nemají vůbec. Obávám se, že filologická a historická kritika Panofského přístupu, která má zdůraznit historický kontext Sugerových spisů a přestavby katedrály, upadá do druhého extrému, když marginalizuje kontext myšlenkový. Roman Kucsa si je nicméně tohoto nebezpečí vědom, když upozorňuje s odkazem na Markschesie (str. 63), že je třeba uchopit ono ideové koiné. Je však toto koiné vskutku tím jediným, co z filosofické interpretace zbylo? Byla vskutku analýza analogií Dionýsia a Eriugeny se Sugerovými texty i s přestavbou katedrály provedena tak důkladně, že je možné přímý vliv novoplatónské metafyziky vyloučit? Nebyla tato předem odsouzena k nezdaru, když se zdůraznil hermeneutický horizont Panofského myšlení, který jeho filosofický výklad sugerovské problematiky zdiskreditoval? Ostatně i Kucsa sám trefně poukázal na jistou povrchnost Markschesova výkladu aplikace novoplatónské metafyziky, která by podle německého badatele měla vést spíše k „temné jeskyni“ než ke světlu (str. 46).

Má druhá připomínka a pobídka k diskusi je ve srovnání s připomínkou první víceméně marginální poznámkou a pravděpodobně se dotýká spíše jisté nepřesnosti v Kucsově textu. Na str. 15 Kucsa píše, že Suger provedl reformu opatství pod vlivem Bernarda z Clairvaux a následně hovoří o „tomto slavném sporu“. V čem tedy přesněji spočívá onen vliv (a z první části by vyplývalo, že se jedná o vliv pozitivní) a v čem spor (tady by mělo jít o negativní vymezení)?

Po formální stránce splňuje Kucsova diplomová práce stanovené požadavky, byť je třeba zároveň upozornit na jistou míru překlepů (např. str. 3), chyb v interpunkci (str. 63) a vybočení z vazby (např. str. 34), které nebyly v závěrečné redakci odstraněny.

Katedra filozofie FFUP
Hodnocení magisterské DP

Souhrnně považuji magisterskou diplomovou práci Romana Kucsy za spis, který splňuje všechny požadavky kladené na tento typ prací a hodnotím jej známkou B.

V Olomouci dne 14. ledna 2013

Doc. PhDr. Tomáš Nejeschleba, Ph.D.

Slovní a numerická řada: **v ý b o r n ě** (1+, 1, 1-); **v e l m i d o b ř e** (2+, 2, 2-); **d o b ř e** (3+, 3, 3-); **n e d o s t a t e č n ě** (4)
Stupnice podrobného hodnocení: 1-2 – **v ý b o r n ě a ž v e l m i d o b ř e**; 3 – **p ř ů m ě r n ě**; 4-5 – **n e v y h o v u j í c í**